

”Det blå hotel”

**En musikteaterforestilling om drømme og længsler.
Af Michael Vesterskov & Marianne Mortensen**

Personerne:

**Værtinden
Stuepigen
Manden
Kvinden
Klovnen
Det gamle ægtepar**

Orkestret

Publikum er inde og

Bandet spiller "Det blå hotel" mens de medvirkende ankommer.

**Tanker splitter mine ord
Rejser bort til stedet
Hvor de sære mennesker bor
Timer, sekunder presser på
Mønsteret har sat sig
Der er meget vi skal nå**

Intro/tema uh

**Standser på skiltet står "Ja"
Banker på sir goddag
Jeg har ikke været her før
Mit navn er (ganske) kendt her og der
Ikke for at forsvare mig
Men jeg er også lidt sær**

**Her er heltes helte
Alle kysser en hånd
Der bliver sagt her er godt at være
Tak fordi I kom
Alt er som forandret**

når lyset bryder frem
Bag de smukke bjerge
På det blå hotel
Værtinden:

*Mine damer og herrer...”livet og alt hvad der lever undfanges i tågen og ikke i krystallen”
Vi er alle rejsende-rejsende,ventende-
Hvem venter hvem- hvem venter ingen.....
Rejsende,ventende spejler vi hinanden
Vi stiger på, vi stiger af...der imellem danser håber,vakler håbet.
Alle er vi på vej – hvorhen? – det er spørgsmålet...-og sammen med hvem?*

Strejfer en kendt fotograf
Hvis billeder vist nok
Findes i en mindre biograf
Bukker og hilser på en kvinde
Der har været i ministeriet
Og nu lever på sit minde

Her er mennesker på kanten
Det er ren poesi
Her er Lennons søster
Og 2 èrn fra Grandprix
Her er sange om livet
Som ingen endnu kender til
Bag de smukke bjerge
På det blå hotel

*Værtinden:
Alle går vi hver især rundt med vores tanker...
Solen blænder nogen-mens regnen vækker andre
Drømmene er på overtid-intet varer ved
Så længe leve livet,for det går jo sin forunderlige gang....*

Her er alt at vinde
Her er alt at gi`
Pludselig står den kvinde, man kan ha´det hele i
Alt er forandret
lyset bryder frem
Bag de smukke bjerge
På det blå Hotel.

Værtinden siger:

*I smilet sidder fantasien
I gråden harmonien
I glæden formen
I musikken skinnerne...
Velkommen til det blå hotel!*

**Jeg drømmer mig ned af gaden
En hjemløs låner mit smil
Mit skrig forblir` en hvisken
Min forfænlighed snobberi**

**En Kvinde griber min udsigt
En duft tar` mit blik
Kærligheden er sløret
Storke flyver transit**

**Det vidner om at der er mere at fortælle
At kloden drejer stædigt rundt
Ah a ha.
For det er en ganske særlig tid vi lever i
Ja ja ja det er det jo altid**

**Jeg drømmer jeg ser engle
Bedøvet af falsk magi
Dansen er forstummet
Før en god dag er forbi**

**Her minder mistænkelig om kaos
Cirkus uden entre
Klovnen tæller fingre
Mens sminken grædes af**

**Det vidner om at der er mere at fortælle
At kloden drejer stædigt rundt
Ah a ha.
For det er en ganske særlig tid vi lever i
Ja ja ja det er det jo altid**

**Tiden står på stilke
natten synger sin sang
Hjertet Hamrer**

**Det vidner om at der er meget at fortælle
At kloden drejer stædigt rundt**

Ah a ha.

For det er en ganske særlig tid vi lever i

Ja ja ja det er det jo altid.

Stuepigen sætter sin grammofon i gang og begynder evt. at ta den første klud ned fra tørresnoeren og tørrer vand op-et stumt spil mellem de medvirkende er i gang.

Lyden af cykel over grus blander sig med den ”runde,grusede” lyd af den slidte plade på grammofonen og

Kvinden siger:

(under teksten ser vi på lærredet en film,hvor to hænder laver en bold ud af en cykelslange for til sidst at kaste den op i luften ud af billedet...-Den bliver”grebet” af “Klovnen”,som sidder oppe på balkonen.)

“Op på cyklen.Op på cyklen..op på cyklen..ja,det var sådan det var.. Gammel model, rusten, uden kædeskærm, cykelskærme, bagagebærer og med en kæde der ikke har set olie siden den kom ud fra fabrikken. Jeg bekæmpede den ene bakke efter den anden uden at få syre i lårene- ja det var sådan det var - Regnen piskede ned på asfalten og derfra til mit baghjul, der sprøjtede vand og mudder op på ryggen af mig. Jeg bemærkede det næsten ikke før jeg nåede skolen, satte cyklen i stativet og løb mod klasseværelset- ja det var sådan det var- løb så sveden stod fra min pande og blodårerne dunkede i mine tindinger. Jeg løb for livet for ikke at komme sidst i køen. Jeg kom sidst i køen...

"Nå, "vandhanen" løber, men ikke hurtig nok til at komme til tiden". Disse ord kom fra skoleinspektøren Hr. Vondrup, en lille ond skallet mand, som endnu ikke havde fundet sin livsbane, og derfor kridtede andres op efter sit eget forgoftbefindende. Han kikkede på mig, greb mit venstre øre og løftede mig op, - "dette er guds straf , du vover at komme for sent i køen en gang til, - så skal jeg sørge for at både du og din rebelske bror bliver bortvist!" Fra da af viste jeg hvor vigtigt det var at være hurtig, forbandet hurtig. Jeg ville kunne løbe fra alle og udholde smerten, selv når kræfterne var ved at slippe op, - velvidende at Gud og Vondrup altid ville være i hælene på mig.

Mit øre blødte, det var revet af led, tomheden og ensomheden erobrede mig. Jeg tog min taske og ville cykle hjem, hverken Gud eller Vondrup kunne stoppe mig. Noget større var plantet i mig, retten til at være mig, troen på retfærdighed.

Jeg cyklede ikke direkte hjem, men ned til fjorden, jeg ville tale med den, fortælle den at jeg nok skulle klare det. Jeg legede på de store sten der dansede sig som en bro ud i vandet. Tårerne løb ned af mine kinder og blandede sig med det størknede blod fra mit øre. Det øre som kunne høre de fineste toner fra himlen var såret af Hr. Vondrup og Gud. Jeg vidste at såret ville være der altid, selvom det ikke ville kunne ses. Kun i legen, fortog smerten sig.”

Hun synger:

I close my eyes pretending

That the world is not around

I'm hiding in a hiding place
I know I can't be found
And when the day is over
I've only been here for a while
I've realised my head is getting
Heavy like a crowd

Oh

I'm getting on and getting off
My confusion is complete
My conquest is my hunger now
Still I'm on my feet
The world is running faster now
Having all a frown
And when the day is gone
I've only been here for a while

Oh

Klovnens:

Jeg er så glad-så glad
Det føles skønt.
Ved ikke rigtig hvorfor
Jeg er altså bare så glad

Har lyst til at sige hej til alle
Fortælle dem, at de er dejlige
Både de glemsomme...og de tænksomme
Jeg kan samle dem, samle dem op, få dem til at.....

Kan en fugl vinke?

*Den fandt jo netop ud af, at den kunne flyve da den prøvede at vinke...
Ja, en fugl kan vinke!*

Han synger:

Æstetisk gastronomisk komedie
Selvpromoveret profet
Middelklassehelt og meget mere`
Leger swinger i en klub med sin Barber
Dyrker Gucci Burberry og lidt klaver
Hu nu ra for det danske land

Vi ved jo godt vi ku` være lykkelig
Men aner knapt nok` hvad vi skal bruge det til
Øjnene de flakker rundt

Og rige står vi tilbage
Dækker stilhed med klage
Er vi lykkelig
I ironiens ulidelige lethed
Tiderne de brænder nu
Er vi lykkelige

Kysser bruden og sir farvel
Det var det for nu well well well
Og skyggen danser med på en cha cha cha
I bøger er det jo nævnt så ofte før
Det er jo ikke det vi sir men det vi gør
Hu nu ra for det danske land

Vi ved jo godt vi ku` være lykkelig
Men aner knapt nok` hvad vi skal bruge det til
Øjnene de flakker rundt
Og rige står vi tilbage
Dækker stilhed med klage
Er vi lykkelig
I ironiens ulidelige lethed
Tiderne de brænder nu
Er vi lykkelige

Manden: (bag ham filmklip med solens reflekser i vand)

Jeg sidder nu ganske upåvirket af, at jeg skulle være påvirket af den uro, der konstant inddrager mig i det kaos vi befinder os i.

Prøver at holde mig oprejst af tanker, der bygger op, mens tankerne konstant minder mig om den elendighed, verden har spillet sine ellers så glimrende kort til.

Prøver at vælge side- men den eneste side, jeg har lyst til at vælge, er den side jeg ligger på om natten!

Klovnens:

Vi ved jo godt vi ku` være lykkelig
Men aner knapt nok` hvad vi skal bruge det til
Løgnene de flakker rundt
Og rige står vi tilbage
Dækker stilhed med klage
Å så lykkelige
I ironiens ulidelige lethed
Tiderne de brænder nu –er vi lykkelige?
La La la La la la la....

Manden: (igen film m. solens reflekser i vand)

Jeg er hamrende træt;men vil ikke være det-solen skinner så forbandet stærkt,det varmer-minder om barndommens tidslomme af friskhed,duften af frisk blod fra såret på knæet-2 mål,én bold,simpelt-4 drenge,èt band-sammenhold,koncert i ungdomsklubben,-har erobret verden i samarbejde med stikkelsbærgrød med fløde!

Telefonen ringer.Manden,som længes efter at nogen skal ringe til ham..ha brug for ham...løber mod den,men stuepigen når at ta den inden.Hun smiler,nikker og lægger røret på,-trækker på skuldrene til manden ,som står tilbage –bekræftet i,at ingen ringer til ham!-Han løfter røret og siger:

Manden:

Hallo...hallo;-dejligt *ikke* at høre din stemme,-har savnet *ikke* at høre fra dig..jeg vil høre hvordan du *ikke* har det...jeg vil høre om det,du *ikke* har,-forstår du?Det du altid fortæller mig,er de ting,du i din løgn bilder dig selv ind!

(Han smækker røret på og ”Well,Well,Well” begynder.-Under sangen ser man på lærredet en kvinde i blitzlys,vinkende smilende (sandsynligvis i slowmotion),modtagende klapsalver og beundring):

**”Well,well,well
Don´t talk...if you want a woman.**

**Yesterday in the prime og night
A wonder ball..you meet them all..these mysterious people**

**A fashiongirl...in a moderne world
Pretty one..your show is on!...it´s the glittering that matters now**

**I´m only thinking if you please could listen for a while
Could you compromise yourself...then give my heart a try?**

Give it a high five.

**Well well well well well
Don´t talk if you want a woman**

**Pop-star-life..media art..why do you hide..what you´ve got inside?
Your crises are getting closer**

**Hotline-talk..in a ballroom-walk
This goddess girl..is taking the world
Don´t need much communication**

**I´m only thinking if you please could listen for a while
Could you compromise yourself..then give my heart a try?**

(Manden sætter sig-”gir´op og gir den over til orkestret,som har en solo-den går over i forspillet til ”Efter endnu en nat”- klovnen danser,som for at muntre manden op og siger):

Klovnen:

Intet er umuligt,alt er lisom..ja..alt er

Bare enkelt..

Kan en rødspætte flyve?

Har den måske prøvet?

Bare uheldigt den startede i vandet! (Han griner,manden syns ikke han er sjov-og synger):

Manden:

Vågner i natten

På de glemtes balkon

Stjernen er falmet

Himlen er tom

Toget er standset

heldet stået af

Efter endnu en dag

Tænk hvis det var alt

Huset er rømt

Og stjernen i spejlet

Ikke sådan særlig berømt

dansende på vippen

med Narrens hat

efter endnu en nat

Hvem ved , hvem ikke

ikke du, ikke jeg

Okey vi lar det ligge

Men drømmene dem - har vi hver for sig

Værtinden:

”Det jeg siger nu må I love ikke kommer videre

I er de eneste jeg siger det til

Fordi jeg stoler på jer

Jeg ville aldrig sige det her til andre

Kun til jer, fordi i er dem, I er

Jeg ved at I aldrig ville bringe det videre

Jeg ved jeg kan stole på jer

Det er dog stadigvæk svært for mig at sige det.

I jeres selskab skulle jeg ellers være tryk

I må love ikke at bringe det videre , selv ikke til jeres nærmeste

(Til manden):Nej, vær sød ikke at optage med kamera

Min frygt vil være at det pludselig ender på nettet!

Nej , undskyld, det ville ingen af jer gøre

For pokker da, det kan da ikke være så svært at sige det her

Jeg .. har...

Nej hvor er det vanskeligt, I skulle prøve det

Nej der var ikke noget alligevel

Undskyld, jeg dropper det

**jeg ved I forstår
Måske kan jeg senere
Det er ikke vigtigt nu, alligevel
Jeg klarer det”
(Alle ser på værtinden)**

Manden synger:
**Hvem ved , hvem ikke
ikke du, ikke jeg
Okey vi lar det ligge
Men drømmene dem - har vi hver for sig**

(Manden spiller en ”ensom” mundharmonikasolo
Lyd af en cykel over grus blander sig ,blåtonet filmklip med cykel i rasende fart -og

Kvinden siger:

Kun I legen fortog smerten sig...Kun I legen fortog smerten sig...Kun i legen fortog smerten sig...

Hun synger:

**ÅH - Lad klovnene danse
Er jeg vågen eller drømmer jeg
Røgen har lagt sit slør
ÅH lad klovnene danse
Hvis han segner nu
Svæver håbet væk**

**Det suser for mine ører
Der blæser en kold vind så jeg kan ik høre
Monsteret banker på mit vindue
Og jeg falder baglæns**

**ÅH - Lad klovnene danse
Er jeg vågen eller drømmer jeg
Røgen har lagt sit slør
ÅH lad klovnene danse
Hvis han segner nu
Svæver håbet væk**

**Det brænder i mit ansigt huden sprækker
Jeg sprinter fra en kold hån og tågen letter
De allersidste tårer glider fra mig
Og jeg falder baglæns**

**ÅH - Lad klovnene danse
Er jeg vågen eller drømmer jeg
Røgen har lagt sit slør**

**ÅH lad klovnene danse
Hvis han segner nu
Svæver håbet væk**

**Rundt og rundt i karrusellen
Det tikker i mit indre jeg er på hælene
Mørket blænder, hjertet er i splinter
Og jeg falder baglæns
Og jeg falder..**

Værtinden:

**Jeg har bestemt mig for at sige det nu
Undskyld det fra før
Det var ikke pænt af mig
Hvad tænker I ikke om mig
For pokker
jeg har jo fuld opbakning ved jeg
Uanset hvad jeg kommer med
(Til manden)Du ville aldrig optage mig og smide det på nettet
Nogle gange er jeg altså paranoid
OKEY
Jeg ... har.....
Vil du lige – (Til stuepigen:)gider du række mig et glas vand – tak
Puha her er varmt
Tak
Jeg ... har
Pokkers også
Jeg har det ikke godt , undskyld
Vent lidt, nej vent ikke , bare gå
Jeg dropper det
Kan ikke nu
Tilgiv mig
Undskyld**

(Forspillet til ”Natasja” starter-og Klovnens siger,sandsynligvis stadig oppe fra sin plads på balkonen-meget af det henvendt til stuepigen,som han under alt det foregående har etableret et stumt forhold til:)

Klovnens:

**”Jeg sad ofte på taget af huset med udsigt over havet og skoven
Skrev nummerpladenumre ned fra de forbipasserende biler
Og drømte mig hen et sted hvor der måtte være en til som mig, - det ku` ikke passe at jeg kun var til her, - tankerne fløj lige så langt som udsigten og jeg prøvede derude at indfange længslen, - mirakler er ikke kun for de få tænkte jeg.
Sommetider lagde jeg mig i vejkanten og lå stille som om jeg var død, indtil en bilist stoppede op, – hvorefter jeg sprang op og løb bort, – der er mange måder at få opmærksomhed på.**

I Byen gik og gik og gik jeg uden mål og mening, men alligevel som om ingen mening gav mening. skyggerne fulgte med, - som om de pressede en glemt længsel ind i mig.

Drømme kan man gøre i sin fritid, det er illusioner eller urealistiske tanker sagde folk til mig, mit sind sloges mod sig selv, - smil smil smil for fanden, - gi' livet dine drømme let, din samvittighed, skab klarhed i tankerne, – det er nu orkestret spiller, – drøm videre, – orkestret spiller nu netop nu, - her i dette øjeblik.”

Stuepigen tager over med sin dans til ”Natasja”.Klovnen blander sig i dansen og synger:

**Watching Faces over night
Restless in their eyes
Waters floating wildly in the sand
Killing fields land
Mirrors of the past
Shattering my soul
And eating my bones
Murderfaces looking in my eyes
Let me out(+stuepigen)**

**When I touch your face
When I cross your smile
When I feel your breath
It`s my shadow dancing
When I hunt the pain
When I search the truth
When I feel the rain
It`s my shadow dancing**

(Stuepigen)
**Pictures circles bending in my mind
In every breath I take
I`m creeping out of houses on my knees
I`m not awake
A woman crying through the crowd
Proudness in her face
I`m heading trafficlight of green – let me out**

**When I touch your face
When I cross your smile
When I feel your breath
It`s my shadow dancing
When I hunt the pain
When I search the truth
When I feel the rain
It`s my shadow dancing**

(under sangen har Manden filmet Klovnen og Stuepigen med en effekt på, der forvrænger billedet og gør dem grimme- eller han "ryster" kameraet... han synes selv det er enormt sjovt.

Vi lader som om han fører billedet ned på sin computer, så det ikke skal være under hele sangen; men han kan godt blive ved med i sin verden at grine over sin egen manipulation med virkeligheden og især den kærlighed/inderlighed/poesi, der er opstået mellem Klovnen og stuepigen.-

Efter sangen griner **manden** næsten manisk og siger:

Her i lænestolens dybe stille ro

Sidder jeg heldigvis med humoren i behold.... ha

Det er ikke nødvendigt at rejse sig for at forandre noget,

Alt sker i mit hoved, og sendes videre til min Mac og derfra ud i verden..

Her i lænestolens dybe stille ro har jeg alt, herfra kan jeg styre og vælge programmer, sport, musik, bestille mad, se tv, lytte til den radiokanal der kun spiller den musik jeg kan li, bestille venner, - venner der mener det samme som jeg, jeg vælger selv min modstand vil jeg sige, og det passer mig egentlig ret fint, - hvis den bliver for stærk så puf og man trykker på "slet", væk, jeg tåler sådan set ikke at mine tanker og meninger forstyrres af useriøse intellektuelle økologisocialistiske samfunds vi er til fællesspisning i fælleshuset lortnej "Slet" Ups, væk,,,,,,, glemt.

Jeg er med i beslutningerne og kan forandre noget via min blog.

Jeg elsker god underholdning og kunst, altså ikke sådan "højseriøs" kunst. Ikke alt det der jeg har noget på hjertet og min mor og far blev skilt, og netop derfor gir det sig udslag i noget unikt, "min" kunst... Ha nej, slet ups væk.

(Stuepigen nynner "Til glæden", - og på lærredet vises en kornmark (evt. i regnvej) - den bevæger sig i blæsten)

Min puls banker, jeg skrider, - gå ikke bort, bliv for fanden du må ikke gå, en voldsom smerte rammer mit bryst, du må ikke gå. Jeg løber i kornmarkens skjul tramper den smukke hvide ihjel, tramp, tramp, løb, tramp, ingen børn, ingen mennesker skal få mad herfra, tramper de modne korn til døde, som jeg vil trampe dig til døde hvis du går.

HER I LÆNESTOLENS DYBE STILLE RO,- jeg syntes sgu den begynder at klemme lidt i venstre side-, nå men det går sikkert i sig selv.

Hov hvad fanden var det puf "slet" væk med det.

Der er begyndt at poppe disse små reklamer op "Spis sundt" "Bliv tynd" -,- nu skal jeg fandeme fortælle jer noget, - I bevæger jer på tynd is gør I, det eneste der hjælper på fedme er hvis det rammer folks pengepung, jeg foreslår OG det er et gratis råd, Lav en form for vægtafgift, sådan at man siger at hvis man vejer over 100 kilo trækker man ekstra skat, - så skal I se hvad som sker, - bare lige et godt råd INGEN BEREGNING TIL MIG TAK, - "buf" sådan nu ligger den geniale tanke på min blog.

(stuepigen nynner igen og på lærredet ses solens refleks i en vandoverflade med krusninger)

Når jeg kikker mig i spejlet bliver mit hoved dobbelt så stort, jeg trykker det sammen men det er som en ballon, det buler ud forskellige steder, det bliver skiftevis langt, tykt smalt, helt

afhængig af hvor jeg trykker, du er længere væk end nogensinde, jeg er grim, jeg smadrer spejlet, men mit ansigt er der endnu, jeg smadrer mit billede af dig, men du er der endnu.

Hov nu kommer de ”pop ups” igen- nej vent lidt, en ny ven, - hej hvordan går det, længe siden, spiller du stadigvæk musik, jeg var vild med dig dengang, du var altid i godt humør og havde en sang til en hver bemærkning, kommer der snart en ny skive? – jeg er ved at samle vores gamle klasse, håber du kan komme, ta´ guitaren med, så vi kan høre de gamle sange. Slet puf, jeg skal sgu ikke til nogen klasse kom sammen , de her , ”hvor ser du godt ud, du har ikke forandret dig Lotte”- og så er det Hanne man snakker med!

(Stuepigen nynner igen og på lærredet ses vand, som river jord/sand med sig)

Regner det, ser jeg det ikke ,skinner solen, ser jeg det ikke, alt er dunkelt, men du skinner, lad mig rejse med dig, lad mig bare strejfe din nøgne skulder en gang til og svæve i din hvide duft, gå ikke bort, flygt ikke fra mig ,men mørket har dæmpet barnets glans, mens drømmene er gået i hi`, jeg er isbjørnen der aldrig sover, isen er smeltet, jeg svømmer, men kan ikke finde land, skrøbelighedens dans vil jeg danse med dig, ta mig med der hvor du er og den visnede blomst vil sluge regnens dråber og vokse sig styrket ind i livets kaos.

Her i lænestolens dybe stille ro

Hvor der ingen hvile er, - sidder jeg stadig , lyver lidt for mig selv , så øjeblikkets tomhed og vildskab dæmpes for en stund.

Jeg fløjter uden lyd, min vejrtrækning skal være musik, det er det der er meningen, musik, jeg vil rejse mig op nu, vil ud . jeg har vidst det hele tiden at en dag skulle det være, vil bare være godt forberedt, kom så du, - opsi med dig, - et øjeblik , hvad er det? – jeg sidder fast, hvad pokker , det er rigtig jeg sidder fast, begge sider låser, vent lige, jeg må da for pokker.....

(Forspillet til ”Love you so” starter)

Drømmer jeg er ude, går mod dit hus, jeg er træt, lænestolen sidder fast på mig hele tiden nu, jeg sætter mig foran din dør , med min pegefinger på din ringeklokke, jeg hører ingen tegn på fodtrin fra entreen endnu , kun lyden af klokker der langsomt bliver en konstant stille mediterende lyd inderst i mit hoved, her bliver jeg siddende, min pegefinger sover, jeg er lykkelig, ved du kommer og åbner snart, min vejrtrækning er musik, ”musik” ...

og Manden synger:

Close my eyes and fade away
Into the stranges world
With coffee trees and silverflames
And a broken pearl

I love you so
I love you so
And in the end you will see
No matter where no matter when
Half of me will be you

La la na na

**I love you so
I love you so
And in the end you will see
No matter where no matter when
Half of me will be you.**

(Klovnen betragter manden-lidt for længe-og manden siger:)

**Skal vi nu til at høre om fugle igen?!..”kan en vibe ryge pibe?”(han griner af sin egen vittighed)
Vær sjov..eller gå!**

Klovnen:

*En rødspætte kan faktisk svømme sidelæns!
Har gjort det engang,men væltede
Siden har den sammen med psykologer arbejdet på at komme på højkant igen...*

Klovnen starter **Wap 2:80**-som alle(evt. undtagen manden)efterhånden kommer med på.-efter den siger

Værtinden:

**Hvor var det svagt af mig sidst
Undskyld
Jeg har det meget bedre nu
I må godt nok være skeptiske
Det forstår jeg men - Tak fordi I er her endnu
I er bare søde tak
Selvom der er vist er nogle, der er gået...nå-
Nu er jeg kommet dertil hvor jeg kan sige det jeg har samlet jer for
nogle gange er det bare..
Ja så kommer man
Sådan , altså til
At tænke , - være , - ville beslutte
Man vil forandre sig
Mm, mm
Tilgiv mig
Jeg kan ikke
Jeg skal lige, vent lige lidt
Jeg kommer igen, gå ikke – bare vent lidt
Skal lige hente noget.**

(alt er stille mens hun er væk...alle venter..-hun kommer tilbage-nu i en rød kjole og med en rullende tavle-
Hun fortsætter:)

**Hej
Skulle lige skifte tøj**

Følte mig dårligt tilpas i sort
Nu er der lidt farver på
Nå jeg kan se,
Ja jeg ser at der nogle der er gået
Det forstår jeg godt, eller ville ønske de var blevet
Jeg har lige hentet denne tavle
Som jeg stiller her
Sådan
Nu tror jeg bedre jeg kan forklare
Skriver 4 ord her
”Taknemmelighed”
”Ydmyghed”
”Styrke”
”Leg”
”Beslutsomhed”
Ups, det var 5 ting
- , en for meget
Lige et øjeblik
Jeg visker lige leg ud, styrkeeee, nej.... taknem, nej DEN SKAL VÆRE DER
Er der noget jeg er, er det taknemmelig
Det lidt svært, - beslutsomhed....nej
OK vi kan måske beholde alle 5
Men det var ikke lige det jeg havde tænkt
Men lad det nu være.
Altså jeg har et stykke tid arbejdet med disse 4 begreber
Og derigennem fundet mig selv, eller i hvert fald kommet meget nærmere
Den jeg tror jeg er.
Derfor vil jeg sige dette til jer nu
.....jeg kommer til
Det er meget nødvendigt for mig -
At sige det , for at jeg selv kan komme videre
... der er nogle af jer..
det jeg nævner nu er ikke personligt
det er mere .. øh
jeg får pludselig en frygtelig kvalme
(hun får et glas vand)
tak – undskyld
vent lige lidt.

Orkestret spiller ”Længslernes Allé”(med kor):

Det er sandt at sige
Her fra længslernes alle`
Drømmene er på overtid
Intet varer ved
Længe leve livet altid
Det går jo sin forunderlige gang

Vinden vender om ofte og vi fleste vender med
Det regner af mindreværd
Men vi går på samme sted
Men længe leve livet endnu engang
Det går jo sin forunderlige gang

(Men) det kan være så utroligt svært at se det hele
Lige nøjagtigt som det er
Ja det kan være så uendeligt svært at (for) bli' den man er.

Det gir sig selv
At ofte går det lige præcis
Som man ikke vil
Hunden spinder katten gør
Og gyngen falder ned
Men længe leve livet altid
Det går sin finurlige gang

(Men) det kan være så utroligt vanskeligt at se det hele
Lige nøjagtigt som det er
Ja det er så forbandet svært at forbli' den man er.

-På lærredet ses streger, som efter en film, der er løbet ud mens lyset forstærkes på det gamle ægtepar blandt publikum, manden rejser sig, ser på sin kone og han siger :

” Jeg levede kun inde i mig selv, søgte men faldt gang på gang, jeg elskede dig, men elskede min drøm højere, eller man kan sige at drømmen havde overtaget mig, den drøm der var blevet mig fortalt, var min drøm .Den kærlighed jeg søgte kunne jeg aldrig få nok af, den krævede mere og mere, men din kærlighed var fri, det kan jeg først se nu.
Vi var begge nye og uskyldige i kærlighedens forunderlige ståhej, men renheden blev vasket af den dag begæret overtog mit sind,- begæret efter mere af det samme i forskellige forklædninger, alt sammen for at blive elsket.
Min tid løber ud, mit sidste åndedrag er i hælene på mig, jeg har kort tid igen, meget kort tid, min mave fryser og brænder samtidigt, jeg elskede dig hele livet, og gør det stadig nu, hvor ser jeg på dig her, som to dråber mødes vi igen.”

Den gamle mand rækker hånden frem mod sin kone, som efter at ha stirret tomt frem for sig hele tiden, nu ser på ham- hun tar hans hånd og de starter med at danse mens **Kvinden** synger i en ensom spot:

Du er her
Jeg er her
Læg dig tæt, lad mig mærke du er nær
Hvisk mig alt og hvisk det nu
Så splinterne trækkes ud

Løft mig op
Hold mig hårdt
Hold mig ud – gå ikke bort
Tilgiv mine løgne; nu hvor natten nærmer sig

Lad os lege vi er gået helt fra forstanden
I kærlighedens forunderlige ståhej
Og varsler mørket varmer vi hinanden
To dråber men hele verden følger med

Solo.

Uret går
Klogt i stå
Klokken ringer stumt, det tid at gå
Kys mig nu og kys mig hen
Hvor ingen grænser er

Lad os lege vi er gået helt fra forstanden
I kærlighedens forunderlige ståhej
Og varsler mørket varmer vi hinanden
To dråber men hele verden følger med.

Kvinden:

”I mylderet af mennesker og larm opdager jeg pludselig mig selv
Jeg går lige foran , først troede jeg det var skyggen , men den går lidt til højre
Det er faktisk forvirrende det her
Jeg prøver at hale ind på mig selv, men afstanden forbliver den samme,- det sjove er, at hvis
jeg så sænker farten kommer jeg nærmere mig selv, altså mig som går forrest
Men er jeg så ikke mig nu? Er jeg først mig når jeg kommer helt op på siden af den som jeg
ser foran som mig selv? jeg vil så stadigvæk være ved siden af mig selv...
Nu har jeg sat farten så meget ned at jeg er forrest, den rigtige jeg altså, den anden jeg som
før var forrest er nu bagved, og hun begynder nu at løbe , men trods det,at hun øger farten
forsvinder hun mere og mere, for til sidst at forsvinde.-Nu er jeg i stilheden på højde med mig
selv...

Klovnen: (film med en ensomt syngende fugl)
Det siges,man ikke kan være så glad,som jeg
Der må ”stikke noget under”...

Det ,der kan ligge i det-lige nu,hvor jeg begynder at tænke og tvivle
Måske skal jeg ikke være så glad...altså hele tiden
Det er måske belastende for andre i længden..

Stuepigen:

”Kan en fugl hviske?-altså den prøvede at hviske,men fandt så ud af,at den havde den smukkeste sangstemme...”

(Og hun synger:)

Der er så meget vi kan gøre før natten falder på

Der er så meget meget større

Som kun smilet kan nå

Drømme drømmes alene

Og man skal stole på dem

Før det er for sent

Åh,hvis vi ville

Både store og små

Gøre livet til en dille

Uden rem og seler på

Drømme drømmes alene

Og man skal stole på dem

Før det er for sent

Ja drømme drømmes alene

Og man skal stole på dem

Før det er for sent!

Værtinden siger:

Nu kan jeg

Det jeg ville sige før..., - Der, - jeg.....

Der er nogle af jer jeg ikke kan ha` i mit liv mere...altså

Det er hårdt for mig at sige det.

Det ødelægger mig, jeg sælger ud af mig selv på en måde der ikke er god for mig

Det er ikke sådan, at jeg ser mig selv bedre end jer, slet ikke

Det er bare ikke rigtigt

I ved det sikkert godt selv, og har måske tænkt det samme om mig

Men det her er jo pokkers svært at få sagt på den rigtige måde

Og vi binder måske nogle gange hinanden med bånd der ikke er nødvendige

For helvede kan I ikke bare lade være med at være så helvedes ego-jeg-agtige

Kan I ikke se at vi er forskellige men alligevel de samme

Vi går på samme jord for pokker

Ja, vi er skide fucking forskellige og tak for det

Jeg kan godt se jeres kvaliteter og hvorfor I er som I er

Jeg ser for mig når I ligger hjemme i jeres huse for lukkede døre og græder i ensomhedens smerte og fortvivlelse

Men kan I se mig, eller ser I den I vil se – tør I se mig

Af frygt for jeres eget mindreværd

Spørger I nogensinde mig om hvordan det virkelig går

Eller hvorfor jeg ser træt ud
Eller siger til mig at jeg klarer det godt
Ved I hvad I er I er sgu en flok ynkelige selvpromoverende nyhedssække , der digter jeres egen bedrevidende sandhed. Og her er der vel at mærke tale om digtning uden poesi.....
Nu skal jeg fortælle jer noget , men slug lige et par søsyge tabletter først
I ville pisse i bukserne af skræk hvis I skulle bestige de bjerge der er nødvendigt for mig at bestige og svømme i det dybe hav jeg nogle gange svømmer i, I ville brække jer af anstrengelse og væmmelse, og hver gang i skulle tørre jeres bræk op ville der vælte rester af spagetti, kødsovs, svinekød, vælling, kartoffelmos, lam, suppe ,æg, babymad , sodavand, piller, margarine, vin øl ud over jer igen , så i kunne starte forfra ,når I så skulle til at tørre billederne af nethinden, vil der opstå et ekstra mareridt, ... I ville opdage at det kan I ikke, de sidder sgu fast og hvis i rykker dem af bliver I blinde, indtil I vil indse at verden ikke kun drejer sig om jer !

Det var vist det, jeg er træt,
... jeg er også blind på min måde...

Tak fordi I lyttede
De der er gået var egentlig dem jeg ville sige det her til
Jer der er tilbage –TAK!
Hun synger :

When you wake up in the morning
And the sun is still asleep
Although it came without a warning
It's the suffering you breath
It's the shower for the people
It's a song that has no name
And the water on the ceiling
Crying out for yesterday
dø dø dø dah....

When the singer sings his songs
When the songs are singing him
They go back where they belong
Superior to time

It's the shower for the people
It's a song that has no name
And the water on the ceiling
Crying out for yesterday

Stuepigen starter ”Til glæden”, som alle efterhånden istemmer så det til sidst bliver en hel symfoni-optimalt set også publikum.

”Epilog”-orkestret:
Fra denne mennesketomme bænk

Fra denne mennesketomme slidte bænk
Bag horisonten i kaskader
I disse våde ensomme gader
Skimtes hver en levende replik
Skygger fra en tid som pludselig gik – vups
Elskende på facader
Glemte smalle gyder – hvorfra sangen lyder

Regnen ender
Hvor hjertet tænder
Det er ikke særlig langt herfra
Hvis vi falder og indimellem gør vi jo
Er hjælpen ikke langt herfra
Ikke særlig langt herfra

Værtinden:
Det kan være så yndigt at følges ad
Det kan være så ondt at følges ad
Bag de stivede gardiner
Er der sjældent nogen der griner
Kloden drejer sig vel ikke kun om dig og mig
Kloden drejer sig om dig og mig..... puf
På kanten af elegance
Gribes som det sidste - livets store chance

Regnen ender
Hvor hjertet tænder
Det er ikke særlig langt herfra
Når vi falder og det gør vi jo
Er hjælpen ikke langt herfra
Ikke særlig langt herfra

Værtinden(talt):
Det er jo så som så
Helt afhængigt af hvor vi vælger at gå
Så længe grådigheden gødes
Og begæret øges
Er vi elskende på gløder
Men Kærligheden er
Og vejen hjem det hele værd

